

РЕШЕНИЕ

№ 6393

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7275** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Р. П., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 2914/19.06.2023 г. постановено по АНД №15292/2022г. по описа на СРС, НО, 112-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 3499/06.10.2021 г., издадено от И. В. - началник на Първо РУ - СДВР, с което за извършено нарушение на чл. 8, ал. 3 и ал. 4 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), на основание чл. 45, ал. 3 от ЗЗД, на жалбоподателя П., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, основания за отмяна по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК. Според жалбоподателя е налице съществена неяснота относно вмененото и санкционирано нарушение като е налице противоречие между вписаното в АУАН нарушение и санкционираното с НП. Акцентира, че двете посочени за нарушени разпоредби на чл.8, ал. 3 и ал.4 се намират в условията на алтернативност, поради което не може да се носи отговорност едновременно и за двете. На следващо място счита, че липсва яснота относно мястото на извършване на соченото нарушение и обстоятелствата, при които същото е

реализирано. Според касатора съдът не е отговорил на предявените пред него възражения и необосновано е кредитирал свидетелските показания снети в хода на производството. По същество от съда се иска отмяна на обжалваното съдебно решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, се явява лично и поддържа касационната жалба. Изрично заявява, че не претендира разноси.

Ответникът – Началник на 01 РПУ към СДВР, редовно призован, не се явява лично и се представлява. Постъпило е писмено становище от процесуалния му представител – гл.юрисконсулт Д. И., с което се оспорва касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При постановяване на решението си, районният съд е установил от фактическа страна, че на 02.10.2021 г. около 22:50 часа, във връзка с подаден сигнал от гражданин, че няколко лица му пречат да се прибере в дома си, бил изпратен полицейски екип на кръстовището на [улица]и [улица], в непосредствена близост до паркинга пред бившия хотел „Плиска“. Полицейският екип - в състав А. С. и Д. В., пристигнал на мястото и установил група младежи, като след проверка на самоличността на лицата било установено, че част от тях са ненавършили 18 години. Сред тези лица бил и синът на жалбоподателя. Посоченото лице не било с осигурен пълнолетен придружител, поради което той бил отведен в сградата на 01 РУ, където бил поканен баща му – жалбоподателят И. П., да се яви и да го прибере. След като г-н П. се явил в 01 РУ СДВР, на последния бил съставен АУАН, защото именно в качеството си на родител на ненавършилия 18 години към момента на осъществяване на проверката В. П., не го е придружил или не е осигурил друго пълнолетно лице за негов придружител във времето след 22:00 часа. Въз основа на съставения АУАН е издадено и процесното НП № 3499/06.10.2021 г., с което за извършено нарушение на чл. 8, ал. 3 и ал. 4 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), на основание чл. 45, ал. 3 от ЗЗД, на И. П., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са съставени/издадени от компетентен орган при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Съдът е приел, че санкционираното лице безспорно е субект на нарушението, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност.

Решението на районният съд е валидно и допустимо, но неправилно.

Разпоредбите на ал.3 и ал.4 на чл.8 от ЗЗД очертават два самостоятелни състава на административни нарушения.

На основание чл.8, ал.3 от ЗЗД могат да бъдат санкционирани: Родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, и като са длъжни да го придружават на обществени места след 20, 00 ч., ако детето не е навършило 14-годишна възраст, съответно след 22, 00 ч., ако детето е навършило 14, но не е навършило 18-годишна възраст не са сторили това.

На основание ал.4 от същия член следва да бъдат санкционирани родителите, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, които като са били длъжни, но не са могли да го придружат, са били длъжни да осигурят пълнолетно дееспособно лице за негов придружител на обществени места след 22,00 ч., ако детето е навършило 14, но не е навършило 18-годишна възраст и не са сторили това.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН определят съдържането на АУАН и наказателното постановление. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е посочено изискването обстоятелствената част на двата акта да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е наказателно постановление да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност - обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Спазването на посочените изисквания очертава релевантните и подлежащите на доказване факти и обстоятелства, въз основа на които следва да бъде извършена преценката за правилността на правната квалификация на нарушението и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем.

Внимателният прочит на АУАН установява, че в същия е вписано само, че жалбоподателя П. като родител на В. П. не е подсигурил пълнолетен придружител на обществено място след 22:00, което съответства на нарушение по ал.4, а като нарушени разпореда са посочени чл.8 ал.3 и ал.4. Същевременно в НП, с което е санкционирано поведението на жалбоподателя е вписано, че: „не е придружил и не е осигурил пълнолетно дееспособно лице за придружител на обществено място, след 22:00 часа...“. Ето защо касационният състав приема, че по недопустим начин с Наказателното постановление е наложена санкция по непредявено с АУАН нарушение, което е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Независимо от горното, дори да се приеме, че от така вписаните в АУАН в обстоятелства санкционираното лице е могло да разбере фактите обуславящи ангажирането на отговорността му и по двете алинеи то съответно, за инкриминираните два броя административни нарушения следва да бъдат наложени два броя административни наказания (глоби), съгласно правилото на чл. 18 от ЗАНН, което обаче не е направено. Вярно е че, в процесното НП като нарушени са посочени нормите на чл. 8, ал. 3 и чл. 8, ал. 4 от ЗЗД, но пък наложеното наказание глоба от 300, 00 лева е в минимален размер, което изключва възможността глобата да е обща и за двете нарушения.

Тези две отделни нарушения следва да бъдат санкционирани отделно, по правилото на чл.18 ЗАНН. Нормата е императивна, не допуска изключения и гарантира правото на

привлечения към административнонаказателна отговорност да разбере за кое конкретно нарушение му е наложено съответното наказание, за да може ефективно да се защити по всеки пункт от административнонаказателното обвинение и същевременно се дава възможност на съда да провери фактите от състава на приложената санкционна норма във всеки отделен случай, както и да прецени дали надлежно или не са приложени правилата по чл. 27 ЗАНН за определяне на всяко отделно административно наказание. Неспазването на чл. 18 ЗАНН е процесуално нарушение от категорията на съществените и е основание за отмяната на НП. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2914/19.06.2023 г. постановено по АНД №15292/2022г. по описа на СРС, НО, 112-ти състав и вместно него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 3499/06.10.2021 г., издадено от И. В. - началник на Първо РУ - СДВР, с което за извършено нарушение на чл. 8, ал. 3 и ал. 4 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), на основание чл. 45, ал. 3 от ЗЗД, на И. Р. П. с ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.